

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

میشل شوسودوسکی - Michel Chossudovsky

برگردان از: حمید محوی

۰۶ سپتمبر ۲۰۱۶

تسخیر شمال سوریه توسط ایالات متحده، ناتو و ترکیه :

کودتای «نافرجام» در ترکیه پیشدرآمد زمینه جنگی گسترده تر در خاور میانه؟

در اواسط ماه جولای، رئیس جمهور اردو خان با انگشت سازمان سیا را نشان داد و سرویس های مخفی ایالات متحده آمریکا را نیز به پشتیبانی از کودتائی متهم کرد که علیه دولت او صورت گرفت یعنی همان طرح کودتائی که خیلی زود به ناکامی انجامید. در نتیجه، پس از امتناع واشنگتن از استرداد فتح الله گولن، که به مثابه طراح اصلی کودتا متهم شده بود، مقامات ترکیه از مخدوش شدن مناسبات بین ایالات متحده آمریکا و ترکیه خبر دادند.

بکیر یزداغ، وزیر دادگستری اردو خان در این مورد قاطعانه گفت :

«اگر ایالات متحده آمریکا او (گولن) را تحویل ندهد، مناسباتشان را با ترکیه فدای یک فرد تروریست خواهند کرد.»
به این ترتیب افکار عمومی متقاعد شده بود که مناسبات ایالات متحده نه تنها رو به وخامت رفته بلکه اردو خان قاطعانه تصمیم گرفته است تا «محور مناسبات دوستانه» را با مسکو حتماً برای «همکاری در زمینه دفاع» ترمیم کند. ولی این گزارشات را در کل باید شوخی تلقی کنیم.

اشغال سوریه توسط ترکیه

اجرای طرح اشغال سوریه توسط ترکیه با مشاورت دائمی ایالات متحده آمریکا و ناتو، و به همین گونه به هماهنگی لوژیستیک نظامی، سرویس های اطلاعاتی، سامانه های ارتباطاتی، عملیات هوایی و زمینی و امثال این امور نیازمند بود. برای کارائی این حرکت نظامی باید مناسبات "دوستانه ای" بین ترکیه و ایالات متحده وجود داشته باشد.

در اینجا موضوع به ابتکار عمل نظامی دائمی مربوط نمی شود. عملیات سپر فرات برای ترکیه بی آن که از پشتیبانی پنتاگون برخوردار باشد که سر نخ جنگ در سوریه را در دست دارد ممکن نبود.

طرح احتمالی مرتبط به اواسط جولای تا اواسط اگست، می تواند چنین باشد که مقامات ایالات متحده، ناتو و ترکیه برای طراحی مرحله جدید جنگ در سوریه فعالانه بسیج شده بودند، و طرح اشغال (غیر قانونی) نیز این بود که نیروی زمینی ترکیه با پشتیبانی ایالات متحده آمریکا و ناتو وارد کارزار شود.

نقشه حمله ترکیه به شمال استان حلب حرکات گسترش نیروهائی را که در غرب فرات در شرف تکوین است نشان می دهد

کودتای ناکام زمینه را برای اشغال زمینی فراهم کرد

۱. پاکسازی در بطن نیروهای مسلح و دولت فوراً پس از کودتا در ماه جولای آغاز شد. پاکسازی ها کاملاً طراحی شده بود. «پاکسازی علیه توطئه فوراً شروع شد، ۲۸۳۹ نفر از اعضای نظامی و ۲۷۴۵ قاضی و وکیل بازداشت شدند. طی کمتر از یک هفته ۶۰۰۰۰ نفر اخراج یا دستگیر شدند و ۲۳۰۰ مؤسسه در هایشان را بستند (...)» (به مقاله فلیسیتی آربوتنوت Felicity Arbuthnot در مرکز مطالعات جهانی سازی، ۲ اگست ۲۰۱۶ مراجعه کنید)

۲. پیشبینی شده بود که کودتا به نافرجامی بینجامد. اردوخان و به همین گونه واشنگتن مطلع بودند. توطئه ای از سوی سیا علیه اردوخان تدارک دیده نشده بود، کاملاً به عکس. بر اساس ظواهر امر سیا کودتای تقلبی را با همکاری خود اردوخان به اجراء گذاشت. هدف این بود که رژیم اردوخان را تقویت کند و مردم را برای پشتیبانی رئیس جمهور و برنامه نظامی او «به نام دموکراسی» بسیج کنند.

۳. پاکسازی در بطن نیروهای مسلح به هدف حذف اعضای عالی مقام نظامی که مخالف اشغال سوریه بودند صورت گرفت. آیا سازمان سیا برای تهیه فهرست افسران نظامی، قضات و مقامات عالی رتبه دولتی که باید بازداشت یا برکنار می شدند به اردوخان کمک کرده است؟ رسانه های ترکیه نیز در میدان تیر همین توطئه به سر می بردند و بسیاری از آنها مجبور شدند کارشان را تعطیل کنند.

۴. اردوخان از کودتای ۱۵ جولای برای متهم کردن واشنگتن به پشتیبانی از جنبش گولن استفاده کرد و سپس به گونه ای رفتار کرد که گوئی می خواهد به مسکو نزدیک شود. در ۹ اگست برای دیدار پوتین پشت درهای بسته به سن پترزبورگ پرواز کرد. بر اساس شواهد امر، سناریوی اختلاف بین آنکارا و واشنگتن با همه «دوست گرامی ام پوتین» که بدرقه آن شده بود، دولت او باما تأیید کرده بود، و به ستراتیژی سرویس های اطلاعاتی که ماهرانه پیشبینی شده بود

تعلق داشت. طبیعتاً این ستراتیژی با تحریف خبری در رسانه ها نیز هماهنگ شده بود. بر اساس گزارشهای منتشر شده در رسانه های غربی، رئیس جمهور اردو خان اعلام کرده است که می خواهد « در دورانی که اختلافات بین ترکیه و غرب به شکل فزاینده ای رو به وخامت می رود، محور دوستی بین آنکارا و مسکو را بازسازی کند.»

۵. آشتی کنان با روسیه را، دستگاه نظامی و اطلاعاتی ترکیه در هماهنگی با واشنگتن و مرکز فرماندهی ناتو در بروکسل برای اشغال شمال سوریه طرح ریزی می کردند. هدف پنهانی مقابله و تضعیف هم پیمانان نظامی سوریه، یعنی روسیه، ایران و حزب الله است.

در فردای کودتای نافرجام ۱۵ جولای، اردو خان در سن پترزبورگ از « دوست گرامی» ولادیمیر پوتین سپاسگذاری کرد.

« در مصاحبه با روزنامه نگاران ([Telegraph, August 7, 2016](http://Telegraph.August.7.2016)) اردو خان گفت : این امر که آقای پوتین با من در فردای کودتا تماس گرفتند موجب آرامش خاطر بسیار بزرگی بود. محور دوستی بین مسکو و آنکارا ترمیم خواهد شد.»

آیا پوتین می دانست که کودتای نافرجام مخفیانه از سوی سیا پشتیبانی شده و نافرجام ماندن آن نیز جزء طرح از پیش ساخته بوده است؟ حدس می زنیم که سرویس های مخفی روسیه به این برنامه و از طرح اشغال شمال سوریه توسط ارتش ترکیه نیز آگاه بوده اند :

آقای پوتین در ملاقات با اردو خان در کاخ کنسالتین گفت : «بازدید شما امروز با وجود وضعیت سیاسی بسیار سختی که در ترکیه پیش آمده، نشان می دهد که ما همه می خواهیم مذاکره کنیم و برای منافع مردم هر دو کشور ترکیه و روسیه مناسبات نزدیکی تدارک ببینیم.»

(...) آقای پوتین روز سه شنبه گفت که روسیه تحریم ها را به شکل «تدریجی» حذف خواهد کرد، (...) آقای اردو خان نیز به سهم خود قول داد که از طرحهای انرژی روسیه در ترکیه پشتیبانی کند، به انضمام ساخت نخستین مرکز هسته ئی کشور و لوله انتقال نفت به اروپا.

او اضافه کرد که هر دو کشور « همکاری در زمینه دفاع » را گسترش خواهند داد، ولی بی آن که توضیح بیشتری بدهد.

از دیدگاه رسانه ها دیدار پوتین و اردو خان در سن پترزبورگ، نزدیکی به مسکو به مثابه پاسخ به مداخله سازمان سیا در کودتای نافرجام تأویل شد.

در گزارش واشنگتن پست، چرخشی که در مناسبات بین ایالات متحده، ناتو و ترکیه، با وجود دیدار « دوستانه » اردو خان و پوتین، روی داده چنین آمده است که :

روز چهارشنبه ناتو با دقت روی این موضوع پافشاری کرد که ترکیه، با وجود این که رئیس جمهور این کشور در این هفته به رئیس جمهور روسیه ولادیمیر پوتین که دائماً او را « دوست گرامی » می نامید قول داد که مناسباتش را با او گسترش دهد، همچنان به مثابه « هم پیمان گرانبھانی» باقی می ماند و تعلق ترکیه نیز به «پیمان ناتو زیر سؤال نمی رود».

ناتو در پاسخ به « گمانه زنی های رسانه ها درباره دیدگاه ناتو در مورد کودتای نافرجام در ترکیه و وضعیت این کشور در بطن پیمان اتلانتیک» موضع گیری اش را طی بیانیه ای در سایت اینترنتی توضیح داد.

پوچ است. در واقع، ناتو، فرماندهی عالی ترکیه و اسرائیل در پیوند دائمی با یک دیگر اند. اسرائیل عملاً به مثابه عضو ناتو در زمینه نظامی و اطلاعاتی مناسبات بسیار نزدیکی با ترکیه دارد.

اشغال مناطق مرزی در شمال سوریه و ورود تانکهای تهاجمی و خودروهای زرهی ترکیه در واقع پاره آجری بود که به روی مناسبات ترکیه و روسیه پرتاب شد و همین امر هدف نهائی سیاست خارجی ایالات متحده است.

نیروهای نظامی روسیه به نام سوریه، کشور هم پیمان خود مداخله می کنند.

کرملین و فرماندهی عالی روسیه چگونه به رویدادی که اشغال زمینی سوریه توسط ایالات متحده، ناتو و ترکیه نام دارد پاسخ خواهند داد؟

چگونه علیه نیروهای ترکیه و هم پیمانانش عمل خواهند کرد؟ حدس می زنیم که روسیه از مقابله نظامی مستقیم اجتناب خواهد کرد.

ترکیه پس از ایالات متحده دومین نیروی ناتو در دسته سنگین وزن است.

تا اینجا، عملیات ترکیه به بخش کوچکی از مناطق مرزی محدود شده است. با وجود این مرحله مهمی در سیر تحولی جنگ در سوریه است: یعنی اشغال کشوری حاکم با نقض قوانین بین المللی. هدف نهائی واشنگتن همواره «تغییر رژیم» در دمشق است.

آیا ابتکار عمل نظامی پیش درآمدی ست برای عملیات نظامی وسیعتر از سوی ترکیه به پشتیبانی ایالات متحده آمریکا و ناتو؟ در خیلی از امور ترکیه به نمایندگی از سوی ایالات متحده آمریکا دست به عمل می زند:

به گزارش وال استریت ژورنال، حمله ترکیه از پشتیبانی و پوشش هوائی، پهپاد و نیروی های ویژه ایالات متحده آمریکا برخوردار بود. حضور آنان تا حدود زیادی برای جلوگیری از روسیه و سوریه بود که فکر اقدامات ضد حمله را به ذهنشان راه ندهند.

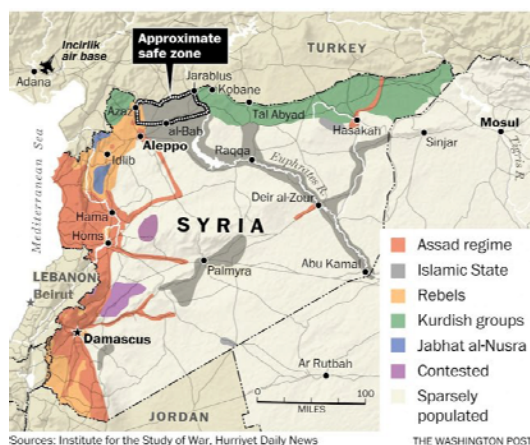
ترکیه نه تنها نیروهای نظامی خود را بلکه هزاران نفر از «گروه های شورشی اپوزیسیون»، از جمله بریگادهای ارتش آزاد سوریه به پشتیبانی از ایالات متحده هم پیمان با القاعده/النصره/شام و قصابان کودک کش مثل جنبش نورالدین الزنکی (که در زمینه شقاوت روی داعش را سفید کرده اند) که طلایگان را تشکیل می دهند. سرزمین سوریه به مثابه طعمه توسط ارتش ترکیه به کام این گروه ها تقدیم می شود که کاری نمی کنند به جز انتقال کنترل از یک گروه تروریست جهاد طلب (داعش) به گروه تروریست جهاد طلب دیگر که در رسانه ها نیز قابل قبولتر به نظر می رسد و مستقیماً از سوی رژیم اردوخان، ایالات متحده آمریکا، عربستان سعودی و قطر پشتیبانی می شوند.

به سخن دیگر، مبارزان داعش هیچ مقاومتی در مقابل پیش رویهای ارتش ترکیه از خود نشان ندادند، و ناپدید شدند، (یگانه کاری که انجام دادند تعویض لباسهایشان با لباسهای گروه های دیگر بود) ([Moon of Alabama](#)).

آیا نیروهای ارتش سوریه بی آن که از پشتیبانی روسها و ایرانیها برخوردار باشند قابلیت مقابله با نیروی زمینی ارتش ترکیه را در اختیار دارند؟ تهران در مقابل این تجمع نظامی ترکیه چه واکنشی نشان خواهد داد؟ آیا به کمک هم پیمان خود سوریه خواهد آمد؟

از دیدگاه ناتو هر رویدادی می تواند به مثابه بهانه و توجیهی برای بر پا کردن جنگ گسترده تری به کار برده شود. ماده ۵ منشور واشنگتن (منشور بنیانگذار ناتو) بر اساس اصل «امنیت جمعی» مقرر داشته است که هر گونه تهدیدی علیه کشور عضو پیمان آتلانتیک (برای مثال ترکیه) به مثابه تهدید همه کشورهای عضو پیمان تلقی خواهد شد.

ما به چهار راه خطرناکی رسیده ایم. نفوذ نیروهای زمینی ترکیه به شکلی ست که برخورد نظامی با هم پیمانان سوریه، مثل ایران و روسیه یکی از احتمالاتی ست که می تواند آتش جنگ را به فرامرزهای سوریه گسترش دهد.

دیدار بین اردوخان و جو بایدن

از دیدگاه واشنگتن اشغال شمال سوریه زمینه پیوست احتمالی آن را به ترکیه فراهم می کند. و در عین حال مقدمه مساعدی ست برای گسترش نیروهای زمینی ایالات متحده و ناتو که مرکز و جنوب سوریه را هدف گرفته اند. اردوخان پس از پیشروی تانکهای ترکیه در شمال سوریه، معاون رئیس جمهور جو بایدن را در ۲۳ اگست ملاقات کرد. این حمله در هماهنگی کامل با ایالات متحده آمریکا صورت گرفت که پشتیبانی هوایی را تضمین کرده است. اختلافی بین آنکارا و واشنگتن وجود ندارد، کاملاً به عکس :

به سختی بتوانیم باور کنیم که ترکیه حقیقتاً ایالات متحده آمریکا را به تلاش برای کودتا و سرنگونی رهبران عالی مقام کشور در کمتر از یک ماه پیش متهم بداند و سپس به همکاری ایالات متحده به داخل خاک سوریه حمله کند، و علاوه بر این نیروهای نظامی آمریکا را در خاک ترکیه حفظ کند.

آنچه بیش از همه احتمال آن وجود دارد، این است که ترفند پیاده شده بر آن بوده که به گونه ای جلوه دهد که گوئی بین ایالات متحده آمریکا و ترکیه اختلافی به وقوع پیوسته، و به این ترتیب توجه روسیه را جلب کنند و برای ترکیه نیز فرصتی فراهم آید تا عناصری را که با اشغال سوریه مخالف بودند از صحنه خارج کند.

(Voir [The New Atlas](#), Global Research, 24 août 2016)

رسانه ها در اذهان ما این توهم را تزریق کردند که گوئی ملاقات جو بایدن و اردوخان برای مذاکره درباره استرداد گولن (به اصطلاح طراح کودتای نافرجام) صورت گرفته است. ولی در واقع این ملاقات دود استتار برای پنهان نگهداشتن طرح اصلی بود. جو بایدن که در ماه جنوری نیز با اردوخان دیدار داشت، به نام واشنگتن، چراغ سبز را برای عملیات نظامی مشترک ایالات متحده آمریکا، ناتو و ترکیه در سوریه روشن کرد.

مسئله کُرد

عملیات اشغال مستقیماً علیه داعش که از حمایت آنکارا برخوردار است انجام نگرفت، بلکه ارتش عرب سوریه و به همین گونه قطعات مدافع خلق کرد را که « رسماً » از پشتیبانی ایالات متحده برخوردارند، هدف گرفت. شورشیان متعلق به شبکه های داعش و القاعده با پشتیبانی ایالات متحده آمریکا در هماهنگی با ارتش ترکیه عمل کردند.

عملیات اشغال نیز طرح قدیمی ترکیه برای ایجاد « منطقه حفاظتی » در شمال سوریه است (به نقشه بالا نگاه کنید) که می تواند برای گسترش عملیات نظامی ایالات متحده امریکا، ناتو و ترکیه به سوی جنوب در قلب سرزمین سوریه به کار برده شود.

واشنگتن به هم پیمانان کرد خود هشدار داد که علیه نیروهای ترکیه اقدام نکنند :

جو بایدن گفت : کردهائی که ترکیه آنان را به ایجاد دولتی جداگانه در طول مرز مشترک با کردهای ترکیه متهم می کند، اگر به تعهداتشان عمل نکنند یعنی اگر به سوی شرق بازگردند، از پشتیبانی ایالات متحده امریکا برخوردار نخواهند بود.

بی گمان واشنگتن سرانجام با طرح گسترش مرزی ترکیه در شمال سوریه مخالفت خواهد کرد. هدف دراز مدت واشنگتن عبارت است از ایجاد یک دولت ترک در شمال سوریه، در چهارچوب تجزیه سرزمین سوریه و عراق (به نقشه زیر نگاه کنید، برگرفته از آکادمی ملی جنگ در ایالات متحده). شوخی تلخ این است که این «خاور میانه نوین» نیز عبارت است از ضمیمه کردن بخشی از خاک ترکیه به دولت کُرد طراحی و تقدیم شده. به سخن دیگر، هدف نئو عثمانی برای گسترش خاک ترکیه با اهداف واشنگتن در طرح تجزیه عراق، سوریه، ایران و ترکیه در تضاد قرار می گیرد. باز هم به سخن دیگر، طرح امپریالیستی و نهائی ایالات متحده امریکا تضعیف ترکیه به مثابه قدرت منطقه ئی ست.

پنتاگون نقشه نظامی خود را تعریف کرده است : «جاده به سوی تهران از دمشق می گذرد». اشغال شمال سوریه وضعیت مناسبی برای گسترش جنگ فراهم می کند.

علاوه بر این، طرح ایالات متحده یک هدف دراز مدت را نیز در بر می گیرد که عبارت است از جنگ علیه ایران. به همین علت، ستراتیژی نظامی ایالات متحده خاصه عبارت است از ایجاد شرایط مساعد برای اختلاف بین بهترین هم پیمانش (ترکیه، عربستان سعودی، اسرائیل) و ایران، و اقدام غیر مستقیم برای حفظ منافع ایالات متحده (یعنی به نفع ما و به جای ما امریکائی ها کار کنند)

نقشه خاورمیانه نوین

این نقشه توسط سرهنگ رالف پیترز Ralph Peters ، سرهنگ باز نشسته آکادمی ملی جنگ در امریکا. این نقشه در جون ۲۰۰۶ در روزنامه نیروهای نظامی منتشر شد.

گرچه نقشه حاوی دکتربین رسمی پنتاگون نیست، ولی از آن در برنامه آموزشی در کالج دفاع ناتو برای افسران عالی رتبه ارتش استفاده شد. این نقشه و به همین گونه نقشه های مشابه مورد استفاده آکادمی ملی جنگ قرار گرفته است. کودتا عملاً از سوی سازمان سیا پشتیبانی شده بود، ولی نافرجام ماندن آن در هماهنگی با رئیس جمهور اردوخان صورت گرفت. هدف عملیات اطلاعاتی این بود که افکار عمومی را گول بزنند.

لینک متن اصلی

<http://www.mondialisation.ca/invasion-du-nord-de-la-syrie-par-les-usa-lotan-et-la-turquie-le-putsch-rate-en-turquie-a-t-il-jete-les-bases-dune-guerre-plus-etendue-au-moyen-orient/5543409>

مرکز مطالعات جهانی سازی، ۳۱ اگست ۲۰۱۶

ترجمه حمید محوی
گاهنامه هنر و مبارزه
۵ سپتمبر ۲۰۱۶